

عنوان مقاله:

ارتباط بین فهم و زبان در اندیشه ویتگنشتاین و گادامر

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های معرفت شناختی، دوره 4، شماره 9 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

قاسم فضلی - دکترای فلسفه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

ویتگنشتاین متأخر و گادامر معتقدند فهم متضمن کاربرد است. در اندیشه آنها، حضور «دیگری» در فهم راستین نمایان می شود. ویتگنشتاین بر آن است که ما نمی توانیم هیچ شکل زندگی خاصی را مستقل از شکل های دیگر زندگی بفهمیم. گادامر نیز می گوید «من» نسبت به گفته های دیگری گشوده است، زیرا گفتگوی واقعی فقط با چنین گشودگی ای میسر می شود. از دیدگاه ویتگنشتاین، اساسا داشتن زبان خصوصی برای انسان مقدور نیست، زیرا قواعد حاکم بر کاربرد واژه های مبین حسیات، قواعدی همگانی و اجتماعی اند. ما این قواعد را در صحنه جامعه و در گفتگو با دیگران یاد می گیریم و به کار می بندیم. نزد گادامر نیز زبان محیطی است که در آن، دو طرف گفتگو به فهم متقابل می رسند و ویژگی هر گفتگوی راستین این است که دو طرف گفتگو برای دیدگاه و گفته های یکدیگر ارزش قائل باشند.

کلمات کلیدی:

زبان، فهم، فهم دیگری، گفتگو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1628616>

